

Ex kapitola 34.

[1] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vytesej se dvě kamenné desky jako ty první, já na ty desky napíšu slova, která byla na prvních deskách, jež jsi roztránil. [2] Připrav se na ráno; vystoupíš zrána na horu Sínaj a postavíš se tam na vrcholku hory ke mně. [3] Nikdo s tebou nevystoupí, a též ať se na celé hoře nikdo neukáže, ani brav nebo skot ať se nepase poblíž té hory." [4] Mojžíš tedy vytesal dvě kamenné desky, jako ty první. Za časného jitra vystoupil na horu Sínaj, jak mu Hospodin přikázal, a do rukou vzal obě kamenné desky. [5] Tu sestoupil Hospodin v oblaku. Mojžíš tam zůstal stát s ním a vyzýval Hospodinovo jméno. [6] Když Hospodin kolem něho přecházel, zavolał: "Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a věrný, [7] který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hřích; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení." [8] Mojžíš rychle padl na kolena tváří k zemi, klaněl se [9] a řekl: "Jestliže jsem, Panovníku, nalezl u tebe milost, putuj prosím, Panovníku, uprostřed nás. Je to lid tvrdošijný; promiň nám však vinu a hřích a přijmi nás jako dědictví." [10] Hospodin odpověděl: "Hle, uzavírám s vámi smlouvu. Před veškerým tvým lidem učiním podivuhodné věci, jaké nebyly stvořeny na celé zemi ani mezi všemi pronárody. Všechn lid, uprostřed něhož jsi, uvidí Hospodinovo dílo; neboť to, co já s tebou učiním, bude Hospodin odpověděl: "Hle, uzavírám s vámi smlouvu. Před veškerým tvým lidem učiním podivuhodné věci, jaké nebyly stvořeny na celé zemi ani mezi všemi pronárody. Všechn lid, uprostřed něhož jsi, uvidí Hospodinovo dílo; neboť to, co já s tebou učiním, bude [10] vzbuzovat bázeň. vzbuzovat bázeň. [11] Bedlivě dbej na to, co ti dnes přikazuji. Hle, vypudím před tebou Emorejce, Kenaance, Chetejce, Perizejce, Chivejce a Jebúsejce. [12] Dej si pozor, abys neuzavíral smlouvu s obyvateli té země, do které vejdeš, aby se nestali uprostřed tebe léčkou. [13] Proto jejich oltáře pobožíte, jejich posvátné sloupy roztrášíte a jejich posvátné kúly pokácte. [14] Nebudeš se klanět jinému bohu, protože Hospodin, jehož jméno je Žárlivý, je Bůh žárlivě milující. [15] Neuzavřeš smlouvu s obyvateli té země. Budou se svými bohy smilnit a svým bohům obětovat a tebe pozvou, abys jedl z jejich obětního hodu; [16] a ty budeš brát z jejich dcer manželky pro své syny a jejich dcery budou se svými bohy smilnit a svádět tvé syny, aby smilnili s jejich bohy. [17] Nebudeš si odlévat sochy bohů. [18] Budeš dbát na slavnost nekvašených chlebů. Sedm dní budeš jíst nekvašené chleby, jak jsem ti přikázal, ve stanovený čas v měsíci ábíbu; neboť v měsíci jsi vyšel z Egypta. [19] Všechno, co otvírá lůno, bude patřit mně, i každý samec z prvního vrhu tvého stáda, skotu i bravu. [20] Osla, který se narodil jako první, vyplatíš ovci; jestliže jej nevyplatíš, zlomíš mu vaz. Vyplatíš každého svého prvorozeného syna. Nikdo se neukáže před mou tváří s prázdnou. [21] Šest dní budeš pracovat, ale sedmého dne odpočineš; i při orbě a při žni odpočineš. [22] Budeš slavít slavnost týdnů, prvních snopků pšeničné žně, a slavnost sklizně na přelomu roku. [23] Třikrát v roce se každý z vás, kdo je mužského pohlaví, ukáže před Pánem Hospodinem, Bohem Izraele. [24] Vyženu před tebou pronárody a rozšířím tvé pomezí. Nikdo nebude žádstiv tvé země, když se půjdeš třikrát v roce ukázat před Hospodinem, svým Bohem. [25] Nebudeš porážet dobytče tak, aby krev mého obětního hodu vytekla na něco kvašeného. Nebudeš přechovávat přes noc do rána nic z oběti při slavnosti hodu beránka. [26] Prvotiny raných plodů své role přineseš do domu Hospodina, svého Boha. Nebudeš vařit kúzle v mléku jeho matky." [27] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Napiš si tato slova, neboť podle těchto slov uzavírám s tebou a s Izraelem smlouvu." [28] A byl tam s Hospodinem čtyřicet dní a čtyřicet nocí; chleba nepojedl a vody se nenapil, nýbrž psal na desky slova smlouvy, desatero přikázání. [29] Když pak Mojžíš sestupoval z hory Sínaje, měl při sestupu z hory desky svědectví v rukou. Mojžíš nevěděl, že mu od rozhovoru s Hospodinem září kůže na tváři. [30] Když Áron a všichni Izraelci uviděli, jak Mojžíšovi září kůže na tváři, báli se k němu přistoupit. [31] Ale Mojžíš je zavolał, i vrátili se k němu Áron a všichni předáci pospolitosti a Mojžíš k nim promluvil. [32] Potom přistoupili všichni Izraelci a on jim přikázal všechno, o čem s ním Hospodin mluvil na hoře Sínaji. [33] Když k nim Mojžíš přestal mluvit, dal si na tvář závoj. [34] Kdykoli Mojžíš vstupoval před Hospodina, aby s ním mluvil, odkládal závoj, dokud nevyšel. Pak vycházel, aby k Izraelcům mluvil, co mu bylo přikázáno. [35] Izraelci spatřili Mojžíšovu tvář a viděli, jak mu kůže na tváři září. Proto si Mojžíš dával na tvář závoj, pokud nešel mluvit s Hospodinem.